

OFFICIUM
S. BONAVENTURÆ
EPISCOPI, CONFESSORIS,
ET ECCLESIAE DOCTORIS,

Quod Sacra Rituum Congregatio sub Innocentio Papa XII. semel in mense (extra Adventum & Quadragesimam) die non impedito Festo novem Lectiōnum, ritu Semiduplici celebrari concessit; celebrandum autem erit ante Officium S. Antonii, vel S. Clarae.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. lxxiii. prætea ea, quæ hic habentur.

Ad Magnificat, Antiphona.
O Doctor optime. ✽. Ora pro nobis.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiæ tuæ beatum Bonaventuram Confessorem tuum atque Pontificem, doctorem mirabilem tribuisti: concede propitius; ut apud te hunc piæ semper intercessorem habere mereatur. Per Dominum.

Lectiōnes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Lectiōnes verò secundæ & tertiæ Nocturni dicuntur ordine infra scripto.
MENSIBUS SEPTEMBRI
ET OCTOBRI.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CUM Parisiis legisset primum librum Genesis, nobile opus, quod de septem visionibus Bonaventuræ intitulatur, editum est. In libros sententiarum celebrata commentaria edidit, secundum & quartum præsertim. Eorum etiam omnium sententiam verè breviter complexus est libello, cui, ob sublime ingenium auctoris ibi inspersum, Sententiæ sententiarum Bonaventuræ titulus inditus est. Super evangelii compendiosè, & utiliter scripsit; Lucæ præsertim Cancellarii piæ Matris Jesu, quam pectori impressam assidua meditatione semper extitit veneratus. Compôsuit & solenne Officium in honorem beati Francisci, &

de

Officium S. Bonaventuræ Episc. & Confess. 137

de ipsius vita historiam seriōso tractatū primū, & secūdo reductōre annotavit. Multa alia scripsit, in quibus summam eruditōnem cum pari pietatis ardore coniungens, Lectōrem docēdo movet.

✽. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: ✽. Manus enim mea auxiliabitur ei. ✽. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

Lectio v.

ET cūm jam beati Francisci religio, quam annis octo & decem sancto regimine gubernavit, ipsius mōnitis, & exemplis in solidiōri sanctitatis statu firmata esset, & viri claritas ob vitæ sanctitatem, doctrinæ eminentiam, atque operum divinitatem ubique elucēsceret, tunc fortè Romāna Sedes plurimum laborabat difficultatibus, quæ in Concilio, quod Lugduni congregabatur, inextricabiles emerierant, Gregorius tunc Papa Decimus, & reliquus sacer Senatus, illeclī studio viri, quem levandis dictis difficultatibus, ac universalis Ecclesiæ regimini intelligebant plurimum præstiturum, atque ob merita aliōquin sublevandum, in Cardinalem, quamvis reluctāntem promovēret: &

(quod rarum est) ex ipso initio, ob viri excellentiam, Episcopum Albanensem constituerunt.

✽. Pōtui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: ✽. Manus enim mea auxiliabitur ei.

✽. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

MOxque pertractandis arduis rebus Concilii unus ipse delectus est, deputatis illis qui assisterent Rothomagēsi, & Tripolitāno, claris Episcopis illius temporis, qui & ipsi de Religione sancti Francisci ad Episcopatum ob meritum vocati fuerant. In quo Concilio de multis illius sapientia sanctè consultum, atque decretum est, & Græcorum composuē hæreses, qui liberè ad Romāna Sedis obedientiam redierunt. Ad quorum reductionem missi fuerant Frater Hieronymus de Esculo, & Frater Bonagratta Dalmata, Ordinis Minorum, Religiosi eximii mēriti, quibus cum litteris reversis, lætus idem Gregorius Frates, ac Prelatos, qui in Concilio aderant, in Lugdunēsi Ecclesiā convocavit. Ubi vir sanctus præclaram habuit orationem, propōsito thēmate, quod legitur Baruch quinto; Exir-

G 6

ge

ge Jerusalem, & circumspice ad Orientem, & vide collectos Filios tuos ab Oriente usque ad Occidentem.

R. Ille est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. * Ille est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse intercedat. **G**loria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 5. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanierit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

De Homilia 16. in Mattheum, circa medium.

Nolite putare, quoniam veni solvere Legem, aut Prophetas. Non veni solvere Legem; sed implere. Hoc non solum Judæorum impudentissima illa, sed etiam hæreticorum valet ora frangere: qui veterem Legem ex diabolo esse confingunt. Si enim ad dissolvendam tyrannidem filius Christus advēnit; cur legem ejus adeo non solvit, ut & impleat? neque enim

contentus dixisset, non solvo: quod vel solum certe sufficeret, addit, impleo. Hoc autem dicere non modo non est adversarii Legis, verum etiam conservatoris ejus, atque favoris.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, solum gloriæ paradisi coronavit eum. * Induit eum Dominus lorricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

ET qui eam non solvit, inquit, quomodo etiam implere vel legem dicitur, vel Prophetas? Prophetas quidem, qui ea, quæ de ipso dixerant operibus cuncta firmavit. Propter quod per singula Evangelista dicebat: ut impleretur, quod dictum est per Prophetam. Et quando natus est Dominus, & quando in eum parvuli admirabilem illum hymnum canebant: & cum super asinam sedit: & in illis omnino multis ea, quæ de illo Propheta aliquando prædixerant, evidenter implerent: quæ omnia nisi venisset ipse, impleri procul dubio non fuissent.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus. * Jucunditatem & exultationem thesaurizavit super eum. Et im-

implevit. **G**loria Patri. Et implevit.

Lectio ix.

LEgem vero non uno tantum, sed altero & tertio implevit modo. Uno quidem quia nihil ex legitimis ipse transgressus est. Nam de omni à se lege completa, audi quid dixerit: Sic enim dicit nos implere omnem justitiam: Judæis quoque dicebat: Quis ex vobis arguet me de peccato? Venit, inquit, princeps mundi hujus, & in me invenit nihil. Olim autem etiam prædixerat Propheta: Quia peccatum non fecit. Uno igitur isto legem implevit modo.

Te Deum laudamus. 17.

MENSE NOVEMBERI.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SANCTUS Bonaventura successit in vocazione Cardinalatus pari sanctitate & operum fructu perseverans: cum in Dei Ecclesia diutius laborasset, ita ut cum Apostolo dicere posset: Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi: anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quarto, & suæ ætatis quinquagesimo tertio, hora matutina diei Dominici, quæ mensis Julii erat verticidima, ex humanis sublatus est, & sanctis Pa-

tribus (ut credere debemus) in æternum victurus redditus. Qui die ipsius venerabile corpus septicentro reconditur in Ecclesia sancti Francisci Lugdunensi cum multis lacrymis, & confectione Fratrum lamentantium festanti viri societate destituit, qui parent sibi in Dei Ecclesia relinquere non videbatur; Gregorio Pontifice quàm maxime eum reputante: qui ibidem publice testatus est Ecclesiam Dei illius morte magnam incurrisse jacturam.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. * Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

Lectio v.

IN cujus exequiis, coram Papa & tota Curia primam Missam celebravit Præter Petrus Tarantasiensis, Ordinis Prædicatorum, Episcopus Cardinalis Osiensis, & sermonem habuit proposito themate: Doleo super te, mi frater Jonatha. Ubi inter ceteras commemorationes gratiarum & donorum, quæ illi Deus dedit, etiam fuit, quod quicumque eum videbant statim ipsius amore capiebantur, eisque monita libenter recipiebant; Græci præsertim, qui-

bus

bus reducendis ipsius eloquia & consilia plurimum contulerunt. Benignus, affabilis, omnibus gratus, & nulli umquam scandalo, pius, prudens, humilis atque quietus: quarum virtutum actiones & officia semper strenue exiit executus. Quod est nullo alio probante doceremur, satis ex divinis suis scriptis liquido patet.

R. Postul adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum, oleo factum meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Hujus namque viri doctrina est devota, sapida & Seraphica, quæ legentes non solum illuminat, sed inflammat. Nec aliter esse posset cum de illo scribatur in Chronicis, quod omnem veritatem, quam percipiebatur intellectu, ad formam devotionis & laudationis divinæ reducens, continuo ruminabat affectu. Sed & idem Alexandri de Ales præceptoris ipsius testimonio non obscurè probatur. Qui in Bonaventuræ cernens morum elegantiam, vitæ sanctitatem, corporis pulchritudinem, venustatem aspectus, eloquii suavitatem, conversationisque affabilitatem, dicere sæpe

solvebat: Non videtur Adam in homine isto peccasse. Cujus doctoris auctoritatem tantum apud Ecclesiam valuisse constat, ut de illius dictis aut scriptis nefas putaverim dubitare. Denique omnes testati sunt, consummatum esse divinum oraculum per beatum Franciscum de illo editum: futurum eum magnum virum in Ecclesia Dei, Religionemque suam magna per illum sanctitatis incrementa recepturam.

R. Ille est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replata est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ille est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse intercedat. **G**loria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 5. b*
In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evaniderit, in quo salietur? Et reliqua.

De homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 15. in Matthæum.

Alio verò modo legem implèvit, quia per nos quoque idipsum facit. Hoc est quippè mirabile, quia

quia non solum legem implèvit ipse, sed idem istud nobis quoque facere, donavit, quod Paulus significando dicebat: Quoniam finis legis Christus ad justitiam omni credenti. Et peccatum illum damnasse dixit in carne, ut justificatio legis impleretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus. Et rursum: Legem ergo destruius per fidem? Absit: sed legem statimus. Quia enim studebat lex hominem facere justum, atque ad hoc invenièbatur infirma, veniens Christus, & per fidem certissimum modum justificationis inducens, voluntatem legis implèvit. Quod enim illa non potuit, hoc per fidem ipse confècit. Propterea quoque dixit: Non veni solvere legem, sed adimplere.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Si verò aliquis diligenter examinet, alium quoque tertium modum implenda ab eo legis inveniet. Quem verò istum? Ipsa utique præcepta, quæ erat da-

turus. Non enim interius priorum, sed augmentum potius & complementum erant ea, quæ dicebantur à Christo. Illius quippè sententiæ, quæ dicitur, Non occides, non interemptio, sed adimpletio magis atque miratio est, dicere, Non irascaris, omniumque similiter ceterorum.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implèvit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus. **V.** Jucunditatem & exultationem thesaurizavit super eum. Et implèvit. **G**loria Patri. Et implèvit.

Octava Lectio secatur in duas, donec propria assignentur.

Quando per annum fit de sancto Bonaventura, cum Versus ad Laudes & Vesperas fit. Ora pro nobis beate Bonaventura. In suffragiis communibus ad Antiphonam Sancta Maria, dicenda est. **V.** Benedicta tu in mulieribus. **R.** Et benedictus fructus ventris tui. Dum autem Officium S. Bonaventuræ concurrat cum Officio S. Antonii, sive quando in ii. Vesperis S. Bonaventuræ fit à Capitulo de S. Antonio, **V.** de S. Antonio erit Ora pro nobis, & de S. Bonaventura Justum deduxit.